

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (piektā palāta)

2011. gada 1. aprīlī*

Lieta T-468/10

Joseph Doherty, ar dzīvesvietu Bērtonportā (*Burtonport*) (Īrija), ko pārstāv E. Kolinss [*A. Collins*], SC, N. Traverss [*N. Travers*], *barrister*, un D. Berijs [*D. Barry*], *solicitor*,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2010. gada 13. jūlija Lēmumu C(2010) 4763, ar kuru noraida pieteikumu par ražošanas jaudas palielināšanu drošības apsvērumu dēļ jaunam zvejas kuģim “MFV Aine”.

* Tiesvedības valoda — angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Papasavs [*S. Papasavvas*], tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] un K. O'Higinss [*K. O'Higgins*] (referents),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Fakti un process

- 1 2010. gada 16. jūlijā prasītājam Džozefam Dohertijam [*Joseph Doherty*] tika paziņots Komisijas 2010. gada 13. jūlija Lēmums C(2010) 4763, kas adresēts Īrijai un ar kuru noraida pieteikumu par ražošanas jaudas palielināšanu drošības apsvērumu dēļ jaunam kuģim “MFV Aine” (turpmāk — tekstā “apstrīdētais lēmums”). Ar šo lēmumu aizvieto lēmumu, kas minēts Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmuma 2003/245/EK par pieprasījumiem, ko saņēmusi Komisija, lai palielinātu VGVF IV mērķi, ņemot vērā drošības, kuģošanas jūrā, higiēnas, produktu kvalitātes un darba apstākļu uzlabojumus uz kuģiem, kuru kopējais garums pārsniedz 12 metrus (OV L 90, 48. lpp.), 2. pantā un II pielikumā.

- 2 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā, izmantojot elektronisko pastu, tika iesniegts 2010. gada 28. septembrī, prasītājs cēla šo prasību. Prasības pieteikuma oriģinālu Vispārējās tiesas kanceleja saņēma 2010. gada 6. oktobrī.
- 3 Ar sekretāra 2010. gada 5. novembra vēstuli prasītājs tika informēts, ka minētā prasība netika celta LESD 263. pantā noteiktajā termiņā, un tika aicināts paskaidrot iemeslus prasības pieteikuma novēlotai iesniegšanai.
- 4 2010. gada 22. novembra vēstulē prasītājs atbildēja, ka viņa prasība tika iesniegta pirms termiņa prasības celšanai beigām, jo viņš prasības pieteikumu nosūtīja pa elektronisko pastu 2010. gada 27. septembrī īsi pirms pusnakts pēc Īrijas laika. Gadījumā, ja Vispārējā tiesa nolemtu, ka ir jāņem vērā laiks, kad prasības pieteikums ir saņemts kancelejā Luksemburgā, prasītājs apgalvo, ka viņš ir saskāries ar ārkārtējiem apstākļiem, kas veido neparedzētus apstākļus vai nepārvaramu varu, kas, viņaprāt, pamato prasības pieteikuma novēloto iesniegšanu.
- 5 Ar 2010. gada 15. decembra vēstuli Vispārējā tiesa uzdeva prasītājam divus rakstveida jautājumus, aicinot to sniegt papildu informāciju par sarežģījumiem, ar kuriem tas saskārās Vispārējās tiesas kancelejas faksā darbībā.
- 6 2011. gada 10. janvārī prasītājs atbildēja uz minētajiem jautājumiem.

Prasītāja prasījumi

7 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

8 Ja prasība ir acīmredzami nepieņemama, Vispārējā tiesa, neveicot turpmākas procesuālās darbības, saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 111. pantu var lemt, izdodot attiecīgu motivētu rīkojumu.

9 Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka ir guvusi pietiekamu skaidrību no lietas materiāliem, un, piemērojot šo pantu, nolemj neturpināt procesuālās darbības.

10 Saskaņā ar LESD 263. panta sesto daļu prasība atcelt tiesību aktu ir jāceļ divu mēnešu laikā pēc tam, kad vai nu tiesību akts publicēts, vai darīts zināms attiecīgai personai, vai, ja tas nenotiek, tad no dienas, kad tas šai personai kļuvis zināms.

- 11 Turklāt saskaņā ar Reglamenta 102. panta 2. punktu termiņš prasības celšanai ir jāpagarina, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, par fiksētu desmit dienu termiņu.
- 12 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šis termiņš prasības celšanai ir absolūta rakstura, jo tas ir noteikts, lai nodrošinātu tiesisko situāciju skaidrību un drošību un novērstu jebkādu diskrimināciju vai patvaļīgu rīcību tiesvedības gaitā, un Savienības tiesai attiecīgā gadījumā pat pašai pēc savas ierosmes ir jāpārbauda, vai tas ir ticis ievērots (Tiesas 1997. gada 23. janvāra spriedums lietā *C-246/95 Coen, Recueil*, I-403. lpp., 21. punkts, un Vispārējās tiesas 1997. gada 18. septembra spriedums apvienotajās lietās T-121/96 un T-151/96 *Mutual Aid Administration Services/Komisija, Recueil*, II-1355. lpp., 38. un 39. punkts).
- 13 Prasītājs neapstrīd to, ka šajā lietā saskaņā ar Reglamenta 101. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un 2. punktu termiņš prasības celšanai sākās 2010. gada 17. jūlijā, kas ir nākamā diena pēc apstrīdētā lēmuma saņemšanas, un, tā kā 2010. gada 26. septembris bija svētdiena, minētais termiņš, ņemot vērā apsvērumus par attālumu, beidzās 2010. gada 27. septembra pusnaktī.
- 14 Tā kā prasības pieteikums pa elektronisko pastu tika nosūtīts uz kanceleju 28. septembrī plkst. 00.59 (pēc Luksemburgas laika) un pieteikuma oriģināls tika iesniegts 2010. gada 6. oktobrī, šī prasība ir iesniegta pēc termiņa prasības celšanai beigām, tātad — novēloti.
- 15 Prasītājs savā 2010. gada 22. novembra vēstulē tomēr norāda, ka, tā kā viņš savu elektronisko pastu nosūtīja plkst. 23.59 pēc Īrijas laika, viņa prasības pieteikums pa elektronisko pastu tika nosūtīts kanceļejai pirms termiņa prasības celšanai beigām.

- 16 Tomēr ir jāatzīmē, ka pulksteņa laiks, kas jāņem vērā attiecībā uz prasības pieteikuma iesniegšanu, ir Vispārējās tiesas kancelejas reģistrētais pulksteņa laiks. Tā kā atbilstoši Reglamenta 43. panta 3. punktam procesuālo termiņu skaitīšanai ņem vērā tikai to dienu, kad procesuālais dokuments ir iesniegts kancelejā, tad procesuālo termiņu skaitīšanai jāņem vērā tikai tas pulksteņa laiks, kad dokuments ir iesniegts kancelejā. Tā kā atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 6. protokola vienīgajam pantam par Savienības iestāžu, dažu struktūru, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu Eiropas Savienības Tiesas sēdeklis ir Luksemburgā, ir jāņem vērā Luksemburgas laiks.
- 17 Prasītājs atsaucas uz to, ka pastāvējusi nepārvarama vara Eiropas Savienības Tiesas statūtu 45. panta izpratnē. Šajā sakarā viņš norāda, ka viņš saskārās ar sarežģījumiem kancelejas faksa aparāta darbībā pēc plkst. 21.35 (atbilstoši viņa paša faksa aparāta pulksteņa laikam) un nesekmīgi mēģināja nosūtīt pa faksu minēto prasības pieteikumu pēc tam, kad septiņi prasības pieteikumi jau bija noteiktajā laikā nosūtīti kancelejai. Šajā sakarā viņš ir pievienojis divas viņa faksa nosūtīšanas apstiprinājuma atskaites, kas apliecina, ka Vispārējās tiesas faksa aparāts neatbildēja plkst. 21.53 un plkst. 21.57 (atbilstoši viņa faksa aparāta pulksteņa laikam), kad viņš mēģināja nosūtīt prasības pieteikumu lietā T-471/10 *Gill/Komisija*. Viņš informēja, ka pa elektronisko pastu nosūtīja citus prasības pieteikumus, no kuriem četri tika nosūtīti pirms plkst. 22.35, un ka viņš saskārās ar sarežģījumiem arī Vispārējās tiesas kancelejas elektroniskā pasta sistēmas darbībā.
- 18 Jāatgādina, ka Tiesa vairākkārt ir atzinusi, ka no noteikumu par procesuālajiem termiņiem piemērošanas saskaņā ar Tiesas statūtu 45. panta otro daļu var atkāpties tikai tad, ja pastāv ārkārtas apstākļi, kas ir neparedzēti apstākļi vai nepārvarama vara, jo šo noteikumu precīza piemērošana ir jānodrošina saskaņā ar tiesiskās drošības prasību un nepieciešamību novērst jebkādu diskrimināciju vai patvaļīgu rīcību tiesvedībā

(skat. Tiesas 2007. gada 8. novembra rīkojumu lietā C-242/07 P Beļģija/Komisija, Krājums, I-9757. lpp., 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

¹⁹ Tāpat Tiesai ir bijusi iespēja precizēt, ka nepārvaramas varas un neparedzētu apstākļu jēdzieni ietver kā objektīvus elementus, kas attiecas uz neparastiem un ārpus ieinteresētās personas ietekmes esošiem apstākļiem, tā arī subjektīvus elementus, kas saistīti ar attiecīgās personas pienākumu nodrošināties pret neparasta notikuma sekām, veicot pienācīgus pasākumus, kas neprasa pārmērīgas pūles. Attiecīgajai personai it īpaši ir jāseko tiesvedības gaitai un rūpīgi jāievēro paredzētie termiņi (skat. iepriekš minēto rīkojumu lietā Beļģija/Komisija, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).

²⁰ Šajā lietā ir jāatgādina, ka prasītājs norādīja, ka kancelejas faksa aparāts neatbildēja uzreiz pēc tam, kad plkst. 21.53 un plkst. 21.57 (atbilstoši prasītāja faksa aparāta pulksteņa laikam) viņš sūtīja citu prasību (lieta T-471/10). Tomēr viņa faksa aparāta pulkstenis tādu iemeslu dēļ, kas Vispārējai tiesai nav paskaidroti, neskatoties uz to, ka par to bija uzdots konkrēts rakstveida jautājums, bija divas stundas vēlāks par Vispārējās tiesas kancelejas faksa aparāta pulksteni, kā to apliecina kancelejas faksa aparāta atskaite.

²¹ Tomēr tikai viena stunda atdala laika joslu, kurā atrodas Īrija, no laika joslas, kurā atrodas Luksemburga. Atšķirību laikā par otru stundu nevarēja izraisīt kavējumi telefaksu nosūtīšanas laikā, ņemot vērā, ka no citu iesniegto prasību (lieta T-461/10 *Boyle*/Komisija, lieta T-464/10 *Fitzpatrick*/Komisija, lieta T-459/10 *Hugh McBride*/Komisija, lieta T-463/10 *Ocean Trawlers Ltd*/Komisija, lieta T-467/10 *Murphy*/

Komisija, lieta T-466/10 *Hannigan*/Komisija un lieta T-462/10 *Flaherty*/Komisija) telefaksu nosūtīšanas atskaitēm izriet, ka viena prasības pieteikuma vidējais nosūtīšanas laiks bijis tikai apmēram sešas līdz septiņas minūtes, kā to apstiprināja prasītājs.

- 22 No tā izriet, ka minētie pulksteņa laiki, uz kuriem atsaucas prasītājs, lai pierādītu, ka Vispārējās tiesas faksa aparāts neatbildēja laikā, kad viņš sūtīja prasības pieteikumu lietā T-471/10, ir jāuzskata par plkst. 23.53 un plkst. 23.57 pēc Luksemburgas laika. Tāpēc, ņemot vērā septiņu prasību pieteikumu vidējo nosūtīšanas laiku (skat. iepriekš 21. punktu), pat pieņemot, ka kancelejas fakss būtu strādājis normāli, tikai prasība lietā T-471/10 varēja vēl tikt nosūtīta līdz pusnaktij, kad beidzās termiņš prasības celšanai.
- 23 Savukārt arguments par sarežģījumiem, ar kuriem prasītājam bija jāsaskaras kancelejas elektroniskā pasta sistēmas darbībā, ir jānoraida, jo tas ir tikai apgalvojums, kurš nav pamatots ar pierādījumiem.
- 24 Turklāt ir jāatzīmē, ka nekas neliecina par to, ka prasītājs būtu informējis Vispārējās tiesas kanceleju par sarežģījumiem, ar kuriem tas būtu sastapies tās faksa aparāta vai elektroniskā pasta sistēmas darbībā.
- 25 No tā izriet, ka prasītāja norādītos apstākļus nevar uzskatīt par tādiem ārkārtējiem apstākļiem, kuri ir uzskatāmi par nepārvaramas varas gadījumu Tiesas statūtu 45. panta otrā daļas izpratnē.

- 26 Prasītājs arī atsaucas uz atvainojamu maldību. Savā 2011. gada 10. janvāra atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem prasītājs piebilda, ka Vispārējās tiesas kanceleja viņa pārstāvim telefona sarunā, kas notika 2010. gada 27. septembra pēcpusdienā, apliecinājusi, ka kancelejā tiešām pa faksu ir saņemta prasība lietā T-461/10 *Boyle/Komisija* un ka šīs prasības pieteikuma saņemšanas laiks tiks attiecināts uz visu citu vēlāk nosūtīto prasību saņemšanas laiku.
- 27 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka atvainojamai maldībai ārkārtējos apstākļos var būt tādas sekas, ka prasītājs nav nokavējis termiņu (skat. Tiesas 2009. gada 13. janvāra rīkojumu lietā T-456/08 *SGAE/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Atvainojamas maldības jēdziens ir jāinterpretē šauri, un tas var attiekties vienīgi uz ārkārtējiem apstākļiem, kuros attiecīgā iestāde ir rīkojusies veidā, kas pats par sevi vai noteicošā mērā var radīt pieļaujamu apjukumu labticīgas attiecīgās personas prātā, kura izrādījusi rūpību, kādai jāpiemīt normāli informētai personai (skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 15. marta spriedumu lietā T-5/07 *Beļģija/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Tomēr nevar atzīt, ka šajā lietā pastāvētu atvainojama maldība. Pat pieņemot, ka kanceleja pa telefonu ir sniegusi informāciju par prasību iesniegšanas procedūru — kam nav nekāda pierādījuma —, prasītājam bija jāievēro Reglamenta noteikumi par prasību iesniegšanas procedūru un piemērojamajiem termiņiem, kas nerada īpašas interpretācijas grūtības (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2004. gada 28. janvāra spriedumu apvienotajās lietās T-142/01 un T-283/01 *OPTUC/Komisija*, *Recueil*, II-329. lpp., 44. punkts, un Vispārējās tiesas 2009. gada 30. novembra rīkojumu lietā T-2/09 *Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 21. punkts). Turklāt kancelejas darbinieku pienākumos un kompetencē neietilpst

izteikt viedokli par termiņa prasības iesniegšanai aprēķinu (iepriekš minētais rīkojums lietā *SGAE/Komisija*, 21. punkts). Turklāt ir jāatzīmē, ka prasītājs izvirzīja šo argumentu tikai 2011. gada 10. janvārī, pēc vairākkārtējas vēstuļu apmaiņas ar kanceleju, savā atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, kuros viņš tika aicināts sniegt papildu informāciju par sarežģījumiem, ar kuriem viņš bija saskāries Vispārējās tiesas kancelejas faksa aparāta darbībā.

- 30 Nevar arī piekrist pamatojumam par to, ka prasītāja pārstāvis šo prasību Vispārējās tiesas kancelejai varēja nosūtīt tikai 2010. gada 27. septembra pēcpusdienā un vakarā, tā kā viņa klients un kuģu būvētājs pēdējo mēnešu laikā bija grūti sasniedzami, jo, veicot savu profesionālo darbību, tie lielāko daļu laika pavadīja jūrā. Jautājumi, kas saistīti ar prasītāja pārstāvja biroja darbību un organizāciju, nevar prasības pieteikuma novēlotu iesniegšanu ļaut uzskatīt par atvainojamu maldību (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu lietā *T-358/07 Publicare Marketing Communications/ITSB* ("Publicare"), Krājumā nav publicēts, 17. punkts).
- 31 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasība ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemama, neizsniedzot prasības pieteikumu Komisijai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 32 Tā kā šis rīkojums ir ticis izdots pirms prasības pieteikuma paziņošanas Komisijai un pirms tai ir radušies izdevumi, ir pietiekami nolemt, ka prasītājs sedz savus tiesāšanās izdevumus pats atbilstoši Reglamenta 87. panta 1. punktam.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Džozefs Dohertijs sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.**

Luksemburgā, 2011. gada 1. aprīlī.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

S. Papasavvas